

ÎNCHEIERE

31 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Miss-R”,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Chișinău-Gaz” către SRL „Miss-R” privind încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de SRL „Miss-R” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 30 septembrie 2015, SRL „Chișinău-Gaz” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Miss-R”, solicitând încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2014, s-a respins recursul declarat de SRL „Miss-R” și s-a menținut decizia Curții de Apel Chișinău din 29 august 2013 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Miss-R” către SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la înlăturarea gazoductului instalat ilicit, încasarea prejudiciului material, a dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată, prin care a fost admis apelul declarat de SRL „Chișinău-Gaz” și casată parțial hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 13 mai 2011.

Anterior, prin decizia Curții de Apel Economice din 22 noiembrie 2011, s-a admis parțial apelul declarat de SRL „Chișinău-Gaz”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 13 mai 2011 în partea încasării dobânzii de întârziere și, pe acest capăt de cerere a fost emisă o hotărâre nouă prin care a fost respinsă cererea SRL „Miss-R” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, în rest hotărârea a fost menținută fără modificări. Însă la emiterea

deciziei în cauză, instanța nu s-a expus cu privire la repartizarea cheltuielilor de judecată.

Pentru cererea de apel au fost efectuate două plăți în contul Trezoreriei de Stat pe contul Judecătoriei Economice, destinația plății fiind taxa de stat, și anume ordinul de plată nr. 3436 din 29 iulie 2011 cu suma de 1120,28 lei și ordinul de plată nr. 5656 din 30 noiembrie 2011 cu suma de 25000 lei.

Ulterior, de către SRL „Chișinău-Gaz” a fost depus recurs, cu achitarea taxei de stat în sumă de 36379,72 lei în contul Trezoreriei de Stat, conform ordinului de plată nr. 3641 din 12 august 2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 august 2012, s-au admis recursurile declarate de SRL „Chișinău-Gaz” și SRL „Miss-R”, s-a casat integral decizia Curții de Apel Economice din 22 noiembrie 2011 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Miss-R” către SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la obligarea SRL „Chișinău-Gaz” să înlăture obstacolele în folosirea terenului situat pe adresa: mun. Chișinău, str. Ginta Latină 16, cu scoaterea gazoductului în afara limitelor terenului, încasarea din contul SRL „Chișinău-Gaz” a prejudiciului material în mărime de 1782200 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 569 568,66 lei, a cheltuielilor pentru autorizație în mărime de 4000 lei, a cheltuielilor de judecată legate de asistența juridică în mărime de 18000 lei și taxa de stat în mărime de 50 000 lei, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 august 2013, s-a admis apelul declarat de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 13 mai 2011, s-a casat hotărârea în partea încasării prejudiciului material în valoare de 1747000 lei și în partea încasării dobânzii de întârziere în valoare de 545488,28 lei, emițând o nouă hotărâre prin care s-au respins integral ca neîntemeiate pretențiile SRL „Miss-R” împotriva SRL „Chișinău-Gaz”, s-a modificat hotărârea Judecătoriei Economice din 13 mai 2011 în partea încasării de la SRL „Chișinău-Gaz” în beneficiul SRL „Miss-R” a cheltuielilor de judecată în sensul diminuării sumei adjudecate cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei de la suma de 68000 lei la suma de 3100 lei, cheltuieli pentru asistență juridică și 100 lei - cheltuieli legate de achitarea taxei de stat. În rest, hotărârea s-a menținut fără modificări.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 februarie 2014, s-a respins recursul declarat de SRL „Miss-R”, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 august 2013.

Reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de emitere a unei hotărâri suplimentare în privința cheltuielilor de judecare a pricinii, însă Curtea de Apel Chișinău a respins-o din considerentul că cheltuielile de judecată a pricinii nu au fost solicitate în cadrul procesului de judecată, în care s-a examinat acțiunea.

Deci, se constată că, instanța de judecată nu s-a expus asupra cerinței de restituire a cheltuielilor de judecată, în această privință fiind nevoie de o acțiune separată de încasare a cheltuielilor.

Susține reclamantul că la emiterea deciziei din 29 august 2013, Curtea de Apel Chișinău nu s-a expus asupra modului de repartizare a cheltuielilor de judecată, iar pârâtul care a avut în final câștig de cauză a achitat și taxa de stat pentru recurs, care a fost soluționat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 august 2012.

Solicită reclamantul încasarea de la SRL „Miss-R” a cheltuielilor pentru taxele de stat achitate pentru judecarea pricinilor în instanțele de apel și recurs în suma totală de 62500,52 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani din 30 iunie 2016, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Chișinău-Gaz”, s-a încasat de la SRL „Miss-R” în beneficiul SRL „Chișinău-Gaz” suma de 62500,52 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 1875 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate în legătură cu prezentul litigiu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, s-a respins apelul declarat de SRL „Miss-R” și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, SRL „Miss-R” a declarat recurs la data de 14 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 și a hotărârii Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iunie 2016, și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Mai mult, recurenta consideră că înaintarea revendicărilor privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate pe o altă cauză civilă este inadmisibilă, deoarece pe marginea acestor revendicări există deja o hotărâre irevocabilă.

La data de 18 decembrie 2017, SRL „Chișinău-Gaz” a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia și menținerea în vigoare a deciziei contestate.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Miss-R”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces

sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Miss-R”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Miss-R”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu